

РЕШЕНИЕ

№ 3082

гр. София, 12.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в публично заседание на 04.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **4110** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 65, ал. 4 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.

Образувано е по жалба на Б. В. Б. от гр. С. срещу заповед № 482/25.05.2010г. на К. на район „И.“, Столична община. В жалбата не са изложени конкретни доводи относно незаконосъобразността на оспорената заповед. Твърди се, че жалбоподателят е наемател на процесното жилище на основание настанителна заповед № 182/1987 г. и сключен договор за наем от 14.04.1987 г., както и че със заповед № 127/16.02.2010 г. му е било прекратено наемното правоотношение. Жалбоподателят твърди също така, че е инвалид с 72 % трайно намалена работоспособност, получава 114 лева инвалидна пенсия и поради тежкото си здравословно състояние не може да си намери работа. Претендира се отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – КМЕТЪТ НА РАЙОН „И.“, СТОЛИЧА ОБЩИНА – редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли оспорената заповед да бъде потвърдена като законосъобразна и правилна. СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната

фактическа обстановка:

Със заповед № 482/25.05.2010 г. кметът на район „И.“, Столична община, е наредил да се из земе общинско жилище, находящо се в гр. С., ж.к. „Д. 2“, бл. 271, вх. Б, . 1, ап. № 23 от Б. В. Б., който го държи без правно основание. Като правно основание за издаване на заповедта са посочени чл. 65, ал. 2 от ЗОБС и чл. 34 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/.

Цитираната заповед е издадена въз основа на констативен акт № 14 от 21.05.2010 г. на началник отдел „УОС“ при район „И.“. С констативния акт е установено, че процесното жилище, общинска собственост, съгласно АОС № 71/19.11.1997г., продължава да се държи без правно основание от Б. В. Б., след като със заповед № 127/16.02.2010 г. на К. на район „И.“ е било прекратено наемното му правоотношение. В акта е посочено още, че от направена справка на 20.05.2010 г. е констатирано, че Б. Б. продължава да дължи на район „И.“ 21 вноски за обезщетение от м. октомври 2008 г. до м. юни 2010 г. на обща стойност 986 лева, а към „Топлофикация С.“ има задължение от м. март 2000 г. до м. март 2010 г. в размер на 3251.13 лева и към „С вода“ за повече от една година дължи 753.76 лева. По делото е представена и приета като доказателство и справка за дължимо обезщетение към 20.05.2010 г. на наемателя Б. В. Б..

С договор за отдаване под наем на държавен жилищен имот, сключен на 14.04.1987 г. въз основа на заповед за настаняване № 182/23.03.1987 г. на генерален директор на Главна дирекция за изграждане на С. при Столичен общински съвет, процесното общинско жилище е отдадено под наем на Б. В. Б.. Със заповед № 127/16.02.2010 г., на основание чл. 46, ал. 2 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО, е прекратен наемния договор на Б. В. Б. за общинско жилище - ап. 23, . 1, вх. Б, бл. 271 в ж.к. „Д. 2“, и е определен срок за доброволно изпълнение. В мотивите на заповедта е посочено, че наемните правоотношения се прекратяват поради неплащане на наемната цена и консумативните разноски за повече от 3 месеца.

По делото са представени от жалбоподателя и приети като доказателство експертно решение № 2525 от зас. № 165/07.10.2008 г. на ТЕЛК, с което на Б. Б. е призната 72 % т. н. р., както и запорно съобщение по изп. д. № *3006.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, тъй като по делото не са представени от административния орган писмени доказателства за редовно връчване на оспорената заповед на жалбоподателя. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, жалбата е неоснователна по следните съображения: Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – кметът на район „И.“, Столична община, съгласно чл. 65, ал. 2 от ЗОБС във връзка с чл. 46, ал. 1, т. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 34, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, в съответствие с целта на

закона и в предписаната от закона форма – мотивирана писмена заповед. При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Настоящият съдебен състав намира, че процесната заповед е издадена и при наличието на материално-правните предпоставки на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС, съгласно който общински имот, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на К. на общината. По силата на цитираната разпоредба заповеди за изземване се издават при кумулативното наличие на следните предпоставки: да се касае за общински имот и същият да се владее или държи без основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от него да е отпаднала. От събраните и приети по делото доказателства се установява, че в процесния случай всички тези законови изисквания са налице. Безспорно по делото е, а и не се спори между страните, че процесното жилище към датата на издаване на оспорената заповед е общинска собственост, съгласно АОС № 71 от 19.11.1997 г. Видно от представените и приети по делото доказателства безспорно се установява също така, че жалбоподателят държи общинското жилище без правно основание. Това е така, защото между страните е имало сключен наемен договор за процесния общински имот, който обаче е бил прекратен със заповед № 127/16.02.2010 г. на К. на район „И.“, Столична община. Доколкото в настоящото производство не са представени доказателства, че заповедта по чл. 46, ал. 1 от ЗОБС е била оспорена по съдебен ред, то настоящата инстанция приема, че същата е влязла в сила към датата на издаване на заповедта за изземване. В тази връзка следва да се има предвид от една страна, че тази заповед е била известна на жалбоподателя към датата на подаване на настоящата жалба, предвид на това, че същият е цитирал заповедта в жалбата си, а от друга страна самият жалбоподател изрично е заявил в проведеното открито съдебно заседание на 04.10.2010 г., че не е оспорвал заповедта за прекратяване на наемното му правоотношение. Именно тази заповед, постановена на основание чл. 46, ал. 1, т. 1 от ЗОБС, е била и основанието за издаване на процесната заповед, както и въз основа на нея е отпаднало правното основание на Б. Б. да държи общинското жилище.

Следва да се има предвид също така, че за процесния случай се явяват и ирелевантни причините, поради които жалбоподателят не е могъл да заплаща дължимите консумативи и обезщетения, а и те не биха могло да санират по никакъв начин липсата на правно основание за държане на общинския имот, с която липса правната норма е предвидила съответните правни последици – изземване на общинското жилище. Разпоредбата на чл. 65, ал. 1 от ЗОБС е императивна и не допуска изключения от общото правило, както и възможност за продължаване на държането без правно основание на общинското жилище. От друга страна доводите, свързани със социалния статус на жалбоподателя, както и неговото здравословно състояние, биха имали значение само в производството по издаване на настанителна заповед, но същите в производството по чл. 65 от

ЗОбС са ирелевантни.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, Второ отделение, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. В. Б. от гр. С. срещу заповед № 482/25.05.2010г. на К. на район „И.“, Столична община, като неоснователна.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: